

Xanəli KƏRİMLİ

İNDİ BÜTÖV VƏTƏN VAR

Məmməd Araz ruhuna.
Günəy qalxıb ayağa,
Yatmış vulkan oyandı.
Oyanış mübarək!

İki yüz əlli milyon
Türk keşikdə dayanıb-
bir canda çarpan ürək.

Torpaq mənim torpağım,
Bayraq mənim bayrağım-
Ucalığa gedən yol.
O bayrağı qaldırır,
O torpağı qoruyur
milyon-milyon məğrur qol.

Bu oyanış dağ seli,
Gücü yer-göy oynadır
tarixi yaza-yaza.

Hər ürək od püskürür,
Vətən qeyrət qalası
hər oğula, hər qıza.

Yağı düşmənlər illərdi
Taladı od yurdumu-
torpağımı, daşımı.

Zaman o zaman deyil,
İndi qardaş qoruyur
öz doğma qardaşını.

Daha Güney, Quzey yox,
İndi bütöv Vətən var-
Yenilməz Vətən andı.
Mübarəkdi, Təbrizim,
Urnu, gözümüz aydın,
Yatmış vulkan oyandı!

24.03 2025

YAŞAYIRIQ ZAMANLA GÜMANIN ARASINDA

"Özümdən özümə" silsiləsindən

Kövrək xatirələrlə yaşayırıq hələ ki,
Xatirələr bitəndə bitəcəkdi ömür-gün.
Yaşayırıq zamanla gümanın arasında,
Çox şeylər də yadlaşmış yaddaşımızda bütövlükdə.

Yaş üstə yaş gəldikcə səngiyir od-ocağın.
Duyub düşüncülərin unudulur işləri.
O qədər çəlpəşikliyi dünyamızın işləri,
Hər şey tərsinə döndür gözləniləz zamanda.

Nə yaşadın, nə gördün-keçirirsən ələkdən,
Bu günə nə gətirdin,nə itirdin yollarda,
Dönüb baxanda geri birçə anda görürsən,
Ömrünün çoxu keçib boş-boş qalmaqallarda.

İndi "ələk olənib,xəlbir göydə fırlanır",
Ələməyə ələklik qalmayıbdı dərindən.
Beş əllə yapışsaq da dünyanın yaxasından,
Dünya filan dünyadı,yoxdu etibarını da.

Bu, bir giley-güzar yox,gəldi-gedər söhbətədi,
Elə-belə dolandı yaşın yaşığında.
Yolun çoxu gedilib, qalsa da beş addımı,
Yenə də ləzzəti var indi yaşamağın da.

MƏN ELƏ BİLİRDİM..

Bir vaxt xəyallarla qanad açardım,
İndi xəyallar ta xəyal olubdu.
Qismətə düşən tale yazısı,
Məni xəyallardan uzaq salıbdı.

Mən elə bilirdim uşaq ağımla
Yerləri, göyləri mən quracağam.
Mən elə birdim,elə bilirdim
Zülmün kəməndini mən qıracağam.

Mən elə bilirdim,cinlə şeytani
Tas qurub haqq yola gətirəcəyəm.
Bütün yaxşılığı,xeyirxahlığı
Nəsildən nəsilə ötürəcəyəm...

Mən elə bilirdim...demə, biddiyim
Uzaq üfqlərdə batan günəşmiş.
Uşaq inadına sığmayan arzum
Mənim qismətimdən gen düşəcəkmış.

Ağlının təzəcə morlanan çağ
Qayğılar leysantək yağdı üstümə.
Hələ qızınmamış od-ocağıma,
Tüstü burulğanı durdu qəsdimə.

Yaşadım,yaşaya bildiyim qədər.
Kimsəyə əl açıb köks ötürmədən,
Özüm öz süfrəmin möhtacı oldum,
Abrımı, həyatı heç itirmədən.

Sağ əlim sol ədən çəkərdi minnət,
Nəyi bacardısı, dedim "mən şükür".
Mən hələ əl tutdum neçə "əlsizə"
Əl tutanın Allah başından tökür.

Mənə hey deyərdi dədəm,babam da:
"Qapılar açan ol,qapı bağlama.
Bir əlinlə vurub yıxanda,oğul,
Bir əlinlə qaldır,heç kin saxlama.

Yaradan yaradıb dirriksizi də,
Yaradıb onu ki, görk olsun sənə.
Nə qədər pis olsa,Vətən oğludu.
Qoyma möhtac qalsın yada, düşməne.

İtin sahibi var, qurdun Allahı.
Allah yaratdığı hifz edər özü.
Sən öz yükünü çək çəkdiyin qədər,
Hər şeyi görəndir həqiqət gözü"

Xəyalla gerçəklik arasında mən
Yaxşı,yamanlı ömür yaşadım.
Birin yadında yaxşı adamam,
Birin yadında pis qaldı adım.

Bəzən xəyallara qonaq oluram
Yaşın xoş çağında, xoş ovqatında.
Hərdən uşaqlığa qayıdaram mən
O kövrək xəyallar qanadlarında...

BU ÇAY HARA AXIB GETDİ BELƏCƏ?!

Əvəzsiz dost, istedadlı qələmdaş, professor
Elbəy Məqsudovun əziz xatirəsinə

Bu çay hara axıb getdi beləcə?
Bu çay mənə layla çalıb hər gecə.
Səsi,küyü nəgmə dolu bir aləm,
Məni məndən alıb getdi gizlicə,
Bu çay hara axıb getdi beləcə?!

Nərsindən səksənirdi qayalar,
Qəzəbi yer titrədir yerdindən.
Ağ köpüyü ağ göyərçin qanadlı,
Mən sını açdı təbiətin dilindən.
Bu çay belə cəvhan eddi illərə,
Bu çay hara axıb getdi beləcə?!

Ehtiyacı yox bahara,nə qışa.
Öz qışı var, öz payızı,öz yazı.
Tutqun-tutqun oxusa da arabir,
Heç vaxt kökdən düşməmişdi avazı.
Hər axışı, hər baxışı təzəcə,
Bu çay hara axıb getdi beləcə?!

Bu çay axdı, nə gün bildi,nə gecə,
Can atırdı vüsəlinə qovuşa.
Varmış, bəlkə, kimsə onu özləyən,
Varmış, bəlkə, kimsə onu gözləyən
Onunçün də çırpıb özün dağ-daşa
Öz ömrünə ömür qatdı eləcə,
Bu çay hara axıb getdi beləcə.
Bu çay hara axıb getdi beləcə...

QAYIT

Əli Kərimin xatirəsinə

Sənin taleyindən nigaranam mən,
Gör bir nə vaxtdır ki, görüşmürük biz.

Biz ki anlamışdıq bir-birimizi,
Ortada olmayıyb nə incik, nə söz.
Qalıb xatirələr duyğularında
O kövrək baxışlar, o kövrək anlar.
Bizi qınayan o havayı kəslər
Hicran əzabını çətin ki anlar..

Hər günün öz rəngi, öz ahəngi var,
Mənim günlərimə eyni rəngdədir.
Axşamım axşamı, səhərim səhər,
Hamısı bir dəstdə, bir çələngdədir.

Biz ki nə yatmışdıq, nə yuxu görək,
Tələ saldı bizi burulğanına.
Gözü yaşlı qalan qonça arzular,
Dözmədi səxtəli qış boranına.

Nə ünvanın bəlli, nə də soracağın.
Elə bil sən adlı adam yox imiş.
Mən səni qınaya bilmirəm, axı,
Görünür, taleyin bəxti bəlaymış.

Yenə də səniçün nigaranam mən,
Əşitsən səsimi səsimə səs ver.
Ölmüşən,qalmışan,bilmirəm ki mən,..
Qayıt ruhumuza təzə nəfəs ver.

NAXÇIVANINIM

Dağları dağımdı,bağları bağım,
Aranlı, yaylaqlı Naxçıvanımın.
Süsənli, sünbüllü, güllü növrəgi,
Hüsnünə bəzəkdi Naxçıvanımın.

Tarixə şahiddi onun hər daşı,
Qovğalar çəkibdi əyləməz başı.
Beş min ildən çoxdur bu yurdun yaşı,
Tarixdir sirdəsi Naxçıvanımın.

Bir yanı Təbrizdi, bir yanı Göyçə,
Bir yanı Ərzurum, bir yanı Gəncə,
Əlinə əl çatır üçü deyincə,
Süfrəsi halaldır Naxçıvanımın.

Xanəli, bu yurda vurğun olandan,
İlhamı almışan dağdan, arandan,
Qorxun yox çovğundan, qardan, borandan,
Hər çağrı gözəldir Naxçıvanımın.

NAXÇIVAN

Bir ovuc torpaqdı, bir çəngə oddu,
Tarixlər şahidi ulu Naxçıvan.
Qorqud düşüncəli, Babək qeyrətli,
Bəşorin qılbaş, yolu Naxçıvan.

Baharı bahardı, qışı da qışdı,
Torpağı dərməndi, havası xoşdu
Şeirdə, sənətdə başlardan başdı,
Qüdrətdən yaranıb dolu Naxçıvan.

Görənlər olubdu hüsnünə heyran,
Səcdəsi Allahdı, kitabı "Quran",
Ürəktək döyünən, ürəktək vuran,
Canlı bir aləmdə nurlu Naxçıvan.

Xanəli qəlbinin şah damarıdı,
Gözünün nurudu, könül varıdı,
Vətənin qururu, namus, arıdı,
Şərəfli,şöhrətli,şanlı Naxçıvan.

MƏN TÜRK ÖVLADİYAM...

Azəri-türk qızının dilindən
Anam Burlaxatun,nənəm Tomrisdir,
Oddan doğulmuşam, od qızıyam mən.
Öyüdümlə alınıb Sara xatundan,
Yerin ölkərimə,göy ulduzuyam.

Varaqla tarixi sətirbəsətir.
Hər varığı mənim qan yaddaşımı.
Mən türk övladiyəm köküm dərinədə,
Gündoğan,Günbatan can sirdəşimdi.

Mən dastan bağlanıb şən-şöhrətimə,
Keçdiyim yollarda izim qalıbdı.
Harda binə qurub yurd salmışam mən
O yurdda ocağım,közüm qalıbdı.

Nə yerə,nə göyə sığışmadım mən,
Tarixi mən yazdım tarixdən öncə.
Vətəndir,millətdir eşqim,amalı,
Bu eşqdır yaşadım məni ölünce!..